

разі існує ряд проблем, які обмежують впровадження сучасних маркетингових інструментів. Щоб удосконалити маркетингову політику банку необхідно :

- ретельно вивчати потреби та тісно співпрацювати із своїми клієнтами;
- постійно фіксувати зміни в конкурентному середовищі;
- приділяти увагу управлінню маркетинговою стратегією прощтовхування банківських послуг;
- продовжувати здійснювати успішну роботу щодо сегментації ринків банку;
- збільшити кількість реклами на телебаченні та радіо;
- вдосконалити методи стимулювання як для клієнтів, так і для працівників банку.

Джерела та література

1. Дубовик О. В. Маркетинг у банку : навч. посібник / О. В. Дубовик, С. М. Бойко, М. А. Вознюк, Т. Д. Гірченко. – 2-ге вид. – К. : Алерта, 2007. – 275 с.
2. Капралов Р. Особливості банківського маркетингу в Україні [Електронний ресурс] / Р. Капралов. – Режим доступу: http://www.econindustry.org/arhiv/mag/2007/vip_02_37/st_37_23.pdf
3. Штейн О. Банківський маркетинг: сучасна стратегія на ринку банківських послуг [Електронний ресурс] / О. Штейн. – Режим доступу: <http://www.sevntu.com.ua/jspui/bitstream/123456789/1315/1/econom.732005.219-227.pdf>
4. Радченко О. Сучасні тенденції розвитку банківського маркетингу та проблеми його впровадження в банках України [Електронний ресурс] / О. Радченко. – Режим доступу: http://www.fkd.org.ua/pdf/2011_2/11.pdf

Янчук Д. А. – студентка I курсу
факультету економіки та управління
СНУ імені Лесі Українки

Стрішенець О. М. – доктор економічних
наук, професор СНУ імені Лесі Українки

Особливості антикризового управління капіталом на підприємствах

Постановка проблеми. Не стійка кон'юнктура ринкового середовища вимагає постійного діагностування та впровадження в менедж-

жмент спеціальних антикризових заходів як запоруки успішного функціонування підприємств. Тому особливої актуальності, в умовах спаду економічного зростання набув процес розробки та використання ефективних методів і форм управління фінансовим капіталом виробництва в умовах кризи.

Дослідженням проблеми ефективного управління фінансами підприємства займалися зарубіжні, роботи яких присвячені в основному проблемам антикризового управління і попередження кризового стану підприємства, серед яких необхідно назвати таких авторів як А. Г. Грязнова, В. В. Ковальов, Н.А. Зайцева, М.А. Сажина, Е.А. Уткіна, та ін. З переходом України до ринкових відносин, з'явилися роботи вітчизняних вчених, які внесли вклад в розвиток теорії менеджменту та антикризового фінансового управління, а саме О. А. Терещенко, Т. С. Клебанова, Л.А. Лігоненко та ін.

Мета дослідження. З'ясування сутності поняття «антикризове управління» та його особливостей, узагальнення складових програми управління фінансовим капіталом підприємства в умова кризи, визначення й удосконалення концепції антикризового менеджменту.

Результат дослідження. Правильною реакцією на різні зміни зовнішнього середовища є антикризове управління фінансовим капіталом. Його використання на багатьох фірмах дає змогу попереджувати фінансову кризу та банкрутство. Антикризове управління фінансами – процес управління фінансово-економічними ризиками підприємства з метою профілактики і нейтралізації фінансової кризи та забезпечення безперервної діяльності підприємства на основі використання системи специфічних методів та прийомів управління фінансами. Діяльність антикризового управління фінансовим капіталом включає реалізацію, планування і контроль фінансових цілей, розроблення стратегій та заходів, спрямованих на уникнення чи виведення підприємства з кризи.

Об'єктом антикризового управління фінансами є сукупність усіх фінансово-економічних ризиків, активи, капітал, фінансові потоки. Суб'єкти антикризового управління фінансами - фізичні чи юридичні особи, які за рішенням уповноважених органів (власників, суду, держави) уповноважені здійснювати комплекс робіт з антикризового управління фінансами.

Основною метою антикризового фінансового управління є швидке відновлення фінансової сталості підприємства та платоспроможності,

що допоможе запобігти банкрутству. Для цього на підприємстві створюють політику антикризового управління.

Основну місце у системі антикризового управління займають внутрішні механізми фінансової стабілізації, досягнення якої передбачає такі етапи: усунення неплатоспроможності; відновлення фінансової стабільності; розроблення адекватної фінансової стратегії для прискорення економічного зростання. Найдієвішими з практичного погляду є:

- оптимізація асортименту шляхом вилучення збиткової продукції;
- удосконалення організаційної структури через реорганізацію або ліквідацію нерентабельних підрозділів;

- розроблення і впровадження програми скорочення витрат;
- підвищення ефективності управління активами підприємства. [1, 187]

До стандартних методів подолання фінансової кризи підприємства належать:

- скорочення витрат;
- збільшення надходження грошових коштів в організацію;
- проведення реструктуризації кредиторської заборгованості;
- визначення стратегії розвитку організації;
- проведення реорганізації або реструктуризації підприємства

Отже, правильне управління фінансовим капіталом допомагає поновити платоспроможність й відновити фінансову стабільність підприємства, яка здійснюється за допомогою оперативного механізму фінансової стабільності з використанням окремих захисних заходів, стратегічного механізму фінансової стабілізації і являє собою винятково наступальну стратегію фінансового розвитку, що ставить за мету прискорення загального економічного розвитку підприємства [2].

Висновки. Підсумовуючи, можна сказати, що успіх антикризового управління визначається рівнем антикризової готовності підприємства, ефективністю безпосереднього протистояння кризі та рівнем своєчасних профілактичних заходів, а також тим, що навіть в складній ситуації, в якій опинилося підприємство, важливо обрати правильну стратегію антикризового розвитку, яка дозволила б вибратися підприємству із труднощів з найменшими втратами.

Джерела та література

1. Василенко В. О. Антикризове управління підприємством: Навч. посібник / В. О. Василенко. – К.: ЦНЛ, 2003. – 504 с.
2. Лабунський Д. О. Управління діяльністю підприємства в умовах кризи // Економіка АПК. – 2009. – №3. – С. 13-18.
3. Павлов К.В. Стан та перспективи інвестиційного розвитку міста Луцька/
4. Павлов К. В., Величко М. О. // Науковий вісник Волинського національного університету ім. Лесі Українки. Серія «економічні науки». –2011, № 22(№219). –С. 25-30.
5. Стрішенець О. М. Економічна теорія: [навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл.] / О. М. Стрішенець, Л. В. Єлисеєва, В. І. Ліщук. – Луцьк: СНУ ім. Лесі Українки, 2014. – 210с.